

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010151
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3815010151.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému V. O. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 12. októbra 2015 odvolanie obžalovaného V. O. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. júna 2015, sp. zn. 1T/48/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného V. O. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. júna 2015, sp. zn. 1T/48/2015, bol obžalovaný V. O. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci dňa 21. augusta 2014 v Prievidzi osobne prevzal výzvu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T 199/2013 zo dňa 19. augusta 2014 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava najneskôr do dňa 05. septembra 2014 do 15.00 hodiny, pričom bol zároveň poučený aj o následkoch nenastúpenia do výkonu trestu a vyhýbania sa nástupu do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T 199/2013 zo dňa 20. januára 2014, právoplatný v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23To 34/2014 zo dňa 28. apríla 2014, uložený vo výmere šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Trestného zákona, tak v určenom termíne, teda do 05. septembra 2014 bez udania závažného dôvodu nenastúpil na výkon tohto trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava, pričom bol až dňa 18. septembra 2014 o 10.40 hodine zadržaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ SR Prievidza a následne dodaný do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v llave a to na základe príkazu na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody vydaným Okresným súdom v Prievidzi dňa 10. septembra 2014 pod sp. zn. 2T 199/2013.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože v zákonnej 15 dňovej lehote rozsudok napadol odvolaním obžalovaný V. O. len pre nesprávnosť tohto výroku. Písomne podané odvolanie bližšie neodôvodnil.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne navrhla odvolanie obžalovaného V. O. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu považovala za vecne správne a v súlade so zákonom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného V. O. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaným, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 7. augusta 2015, vykonal dňa 12. októbra 2015 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 5, 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného V. O., pretože na taký postup boli splnené zákonné podmienky (obžalovanému bolo upovedomenie na verejné zasadnutie riadne a včas doručené dňa 23.9.2015, bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, avšak obžalovaný sa na verejné zasadnutie bez ospravedlnenia nedostavil napriek tomu, že mu v účasti na verejnom zasadnutí nebránila žiadna zdravotná ani iná zákonná prekážka). Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného V. O. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému V. O., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému v rámci ustanovenej trestnej sadzby podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. (trest odňatia slobody až na dva roky) s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 3 mesiace, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1,3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných troch trestných činov, zistený vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Obžalovaný je osobou so sklonom k páchaniu trestných činov, u ktorého ani doteraz uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k náprave. Vzhľadom na osobu páchatela a s prihliadnutím na jeho doterajší život i okolnosti prípadu okresný súd vyvodil správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a že na podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody neboli u obžalovaného splnené zákonné podmienky. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného V. O. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto v tomto smere odvolanie obžalovaného V. O. nepovažoval za dôvodné.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného V. O. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.